

/Gerecse/

mindig a sárga-piroszon járj
erről le ne térj
mikor Agostyán felől
a hegyhez érkezel
itt rézhüvelyek lapulnak
lépteidhez közel
hol elgyötört katonák
törtek át, egy
ördögi körből, melyből
nem volt kigázolás
a szekérúton kis tisztást
érsz el nemsokára
vettek itt szállást
szénégetők, lobbant
a fojtott láng, izzott
a rakott fa
most romló kunyhó
a fák alatt, boksának
nyoma sincs már, fordul
az út: szélesül a táj
szeles hegyi síkon
utak találkozása
dúlt falu a mélyben, cserepet
patkót, gyökér ölelte üszkös
csontot rejteget a föld
de a templom falai közt
otthon találod az Istent
odább egy vadászház
mint kicsiny saszékek
simul a hegyhez: itt-ott
kaleidoszkóp ragyogású
szirmok: sárgák, pirosak, kékek
mályva, madársisak, liliom
délceg bükkök törzsén
megtorpanó sziklák: hegyet tart
az erdő. Még jóféle szedres
hívogat lefelé, végül egy csorduló
forrás: immár leértél
utad véget ért

